

هشت هزارمین

کردیم که می دانستیم معنای اضطراب انتشار یک روز از یک اتفاق ساده را در روزنامه‌ها می‌دانند! همان‌هایی که بی‌خوابی شبانه ما را در انتشار دقیق و صحیح اخبار حس می‌کردند. آنهایی که وسواس روزنامه‌نگاران را برای درج رویدادها دیده بودند و امیدوارانه با خرید «ما» برای بقی «ایران» تلاش می‌کردند. ما در

کردیم و پر قدرت بدون آنکه مغلوب جذب مجازی‌ها شویم، به جلورفتیم تا داستان مخاطبان که نه! همراهان و دوستان ما را از لمس کاغذ محروم نکنیم. برای همین در هر یک از این هشت هزار شماره، در جدال نابرابر همه آنهایی که نمی‌خواستند و نمی‌گذاشتند، «بمانیم» به روزنامه‌خوان‌های قدیمی دل خوش

امروز هشت هزارمین شماره «ایران» را می‌خوانید. هشت هزار شماره‌ای که برای ما «ایرانی‌ها» تنها یک عدد نبود، هر شماره‌اش یک فرصت بود تا خودمان را بیشتر برای «ماندن» ثابت کنیم. مادر هر شماره تلاش کردیم تا همراهان‌مان را به ماندگاری بوی کاغذ عادت دهیم. ما در این ۲۸ سال، سخت ایستادیم، مقاومت

محمد بلوری:

سایت‌ها نتوانسته‌اند روزنامه‌ها را

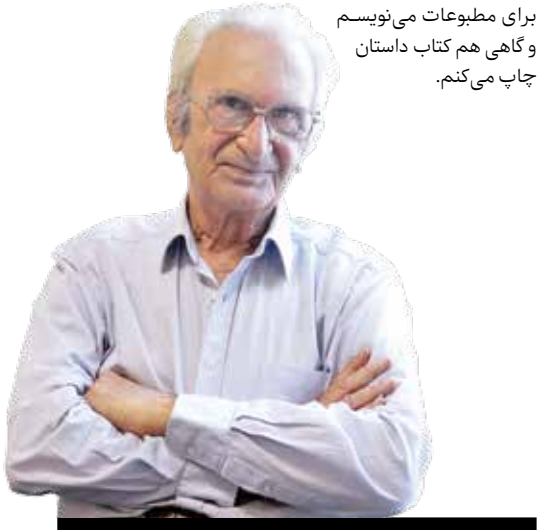
شکست بدهند

اکرم رضایی ثانی / محمد بلوری از پیشکسوتان روزنامه‌نگاری که چندین سال در روزنامه ایران فعالیت داشته یکی از نیروهای اصلی این مجموعه بوده که خدمات زیادی داشته است. محمد بلوری در بخش حوادث روزنامه ایران قلم می‌زد و اکنون معتقد است هنوز هم سایت‌های خبری نتوانسته‌اند تأثیری در شکست رسانه‌های مکتوب داشته باشند. به بهانه چاپ شماره هشت هزارم روزنامه ایران با این پیشکسوت روزنامه‌نگاری گفت‌وگویی داشته‌ایم. بلوری در گفت‌وگو با روزنامه ایران درباره آغاز فعالیت خود در این مجموعه توضیح می‌دهد: من از آغاز انتشار روزنامه ایران در این مجموعه در بخش حوادث بوده‌ام و تا همین اواخر نیز فعالیت‌م ادامه داشت.

وی در پاسخ به این سؤال که از نظر شما چرا امروزه استقبال از رسانه مکتوب و روزنامه کاهش پیدا کرده است؟ بیان می‌کند: علت عدم استقبال عمومی از مطبوعات، عدم مدیریت حرفه‌ای و سیاست‌زدگی، کم شدن روزنامه‌نگاران باتجربه و عدم جریان تجربه‌های مطبوعاتی در کنار جوانان با استعداد در روزنامه‌هاست. اگر روزنامه‌ها اصالت حرفه‌ای‌شان را پیدا می‌کردند رونق سابق را به دست می‌آوردند اما سایت‌ها نتوانسته‌اند تأثیری در شکست مطبوعات داشته باشند.

این پیشکسوت روزنامه‌نگاری در ادامه می‌افزاید: مطبوعات کیفیت خاصی دارند که سایت‌ها نمی‌توانند با آن رقابت کنند. پیش از انقلاب درگذر از شهر می‌دیدیم شهروندان از هر شغلی هنگام انتشار روزنامه کاسب، بفال، نجار... در محل کسب‌شان نشسته و سر در میان صفحات روزنامه‌ها دارند و مشغول مطالعه روزنامه‌ها هستند؛ به همین خاطر مردم از همه مسائل سیاسی و اجتماعی آگاه بودند، حتی بسیاری از مردم روزنامه را به بستر خواب‌شان می‌بردند. امروزه اما در مترو و اتوبوس افراد فقط سر در موبایل دارند و به سرگرمی‌های سطحی می‌پردازند. با این اوصاف می‌بینیم که اینترنت نه وسیله آموزش و آگاهی بلکه موبایل و دیگر ابزارهای ماهواره‌ای ابزار سرگرمی هستند تا آگاهی‌دهنده سیاسی و اجتماعی.

بلوری که از روزنامه ایران بازنشسته شده است درباره دوران بازنشستگی یک روزنامه‌نگار می‌گوید: یک روزنامه‌نگار باتجربه هرگز بازنشستگی ندارد. وی درباره اینکه چگونه دوران بازنشستگی را می‌گذراند توضیح می‌دهد: من هنوز هم برای مطبوعات می‌نویسم و گاهی هم کتاب داستان چاپ می‌کنم.

محمدتقی روغنی‌ها:

روزنامه جای تحلیل و تفسیر است

موساقوی‌قلب / دکتر محمدتقی روغنی‌ها،

از استاید بنام و با سابقه در حوزه ارتباطات و رسانه است که روزگاری مسئولیت اداره روزنامه را برعهده داشته و در راه‌اندازی و شکوفایی این رسانه، گام‌های مؤثری را برداشته است. محمدتقی روغنی‌ها، بلوری در گفت‌وگو با روزنامه ایران در این زمینه گفته شد. هنگامی که معاون مقطع به روزنامه ایران همکاری کرده است، به «ایران» می‌گوید: مرحله اول، زمان راه‌اندازی روزنامه بود. از سال ۱۳۷۱ زمزمه‌های راه‌اندازی شروع شد و در سال ۱۳۷۲ تصمیمات جدی در این زمینه گرفته شد. هنگامی که معاون اجرایی مدیرعامل سازمان خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران بودم، آقای وردی نژاد، مدیرعامل خبرگزاری وقت، اولین حکم مربوط به راه‌اندازی روزنامه را برای بنده تحت عنوان حکم مسئولیت اجرایی روزنامه صادر کرد. در آن مقطع مسائل مربوط به ساختمان و بازسازی و تهیه ملزومات برعهده اینجانب قرار گرفت، ساختمان‌هایی که در حال حاضر روزنامه ایران در آن محل استقرار دارد، ساخته‌مانی است که از وزارت بازرگانی تحویل گرفته شد، بازسازی و ساخت و ساز شد و در نهایت تجهیز و تأمین امکانات مورد نیاز آن فراهم شد.

به گفته این استاد ارتباطات و رسانه، بعد از آماده‌سازی مقدمات، به دلیل اینکه مأموریت خارج از کشور داشتم، از سال ۱۳۷۳ دیگر در مجموعه حضور نداشتم. در آن زمان روند کار روزنامه، با تدبیر و اقدامات آقای وردی‌نژاد و دوستان و همکاران دیگر پیش رفت و در کنار آن روزنامه‌های «ایران دلیلی»، «الوفاق» و «ایران ورزشی»، «مجله‌های «ایران جوان»، «ایران آذین» و «ایران سپید» هم راه‌اندازی شد. البته من در مأموریت خارج از کشور هم که بودم، ارتباطم را با روزنامه حفظ کردم؛ اقداماتی را برای تأمین اخبار، اطلاعات و گزارشات به صورت اختصاصی انجام می‌دادم. به عنوان نمونه چندین گزارش خاص از جمله گزارشی ۹ قسمتی در مورد موزه بریتانیا در لندن (British Museum) برای روزنامه تهیه کردم، همچنین اقداماتی را برای راه‌اندازی روزنامه «ایران سپید» ویژه ناینیان دنبال کردم و اطلاعاتی را برای راه‌اندازی این روزنامه در اختیار همکاران قرار دادم.

وی ادامه می‌دهد: مرحله دوم همکاری این استاد رسانه با مؤسسه ایران به سال ۱۳۸۰ بازمی‌گردد، او در آن زمان عضو هیأت مدیره مؤسسه بوده و معاونت فرهنگی – آموزشی مؤسسه را برعهده داشت. به گفته دکتر روغنی‌ها، مسئولیت کارهای آموزشی و هماهنگی بین روزنامه ایران و روزنامه‌های «ایران دلیلی» و «الوفاق» را در زمینه برخی مسائل، موضوعات خبری و گزارشی انجام می‌داده و مسئولیتی بود که در آن عهده‌دار ایجاد هماهنگی در تأمین گزارش‌ها و اطلاعات و اخبار روزنامه‌های فارسی، انگلیسی و عربی بوده است و ادامه می‌دهد: در کنار این کارها بحث دوره‌های آموزشی همکاران را نیز دنبال می‌کردم. قبل از آن از سال ۸۱ تا ۸۴ مدیر مسئول روزنامه ایران دلیلی بودم و در آن سال همکاری من با مؤسسه و روزنامه بار دیگر خاتمه پیدا کرد.

او در ادامه درباره سومین مرحله از همکاری خود با مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی و روزنامه ایران توضیح می‌دهد: در سال ۱۳۹۲ به عنوان مدیرعامل مؤسسه و مدیرمسئول روزنامه ایران مشغول به کار شدم و این همکاری نیز تا سال ۱۳۹۷ ادامه پیدا کرد. البته مدیرمسئولی روزنامه ایران را تا سال ۱۳۹۵ برعهده داشتم و تا سال ۱۳۹۷ هم مدیرعامل مؤسسه «ایران» بودم. در آن دوره تلاش‌م این بود که با توجه به رشد و توسعه فضای مجازی و اقداماتی که در این حوزه باید انجام می‌گرفت، در کنار انتشار روزنامه مکتوب، بخش فضای مجازی روزنامه را هم فعال کنیم، البته غیر از حضور در شبکه‌های اجتماعی، تلاش کردیم تولیداتی را به صورت ویدیویی برای مجموعه مؤسسه ایران انتشار دهیم و مقدماتی هم فراهم شد. گروه رسانه ایران با نام «گرا» راه‌اندازی شد و استودیویی هم فراهم کردیم و کار آغاز شد و تاحدودی هم پیش رفت. بعد از پایان همکاری بنده با مؤسسه «ایران»، خوشبختانه دوستان این روند را ادامه دادند و حضور روزنامه «ایران» در فضای مجازی توسعه بیشتری هم پیدا کرد.

به اعتقاد این روزنامه‌نگار و استاد

دانشگاه، به هر حال با توجه به شرایطی که امروزه در شبکه‌های رسانه‌ای وجود دارد و خاص نیاز مخاطبان است، ضرورت دارد که روزنامه‌ها حضور فعال و گسترده‌ای در حوزه فضای مجازی داشته باشند. چه در شبکه‌های اجتماعی و چه در سایت‌های اینترنتی و از آن طریق با مخاطبان در ارتباط باشند. البته روزنامه‌های کاغذی هم، جایگاه خود را دارند، با این تفاوت که روزنامه‌های کاغذی دیگر جایی برای درج خبر نیستند و معمولاً کار روزنامه‌ها بعد از خبر شروع می‌شود. روزنامه جای تحلیل، تفسیر، مصاحبه، گزارش و در حقیقت تولید مطالب عمقی‌تر و تحلیلی‌تر نسبت به رویدادها و وقایع است. در دنیای امروز، مخاطبان باید با فرصت بیشتر و در شرایط آرام‌تری بتوانند روزنامه را دنبال کنند و از تحلیل‌ها و تفسیرها مطلع شوند. امروز جای خبرها در فضای مجازی است و در روزنامه‌های مکتوب باید به دنبال تحلیل‌ها، تفسیرها و کارهای عمیق‌تری باشیم تا مخاطبان جدی‌تر رسانه‌ها را بتوانیم به لحاظ آنالیز رویدادها بیشتر مطلع کنیم. دکتر روغنی‌ها در خاتمه یادآور می‌شود: روزنامه ایران، روزنامه‌ای ارزشمند در کشور است و جایگاه خوبی هم دارد؛ برای بنده هم با توجه به خاطراتی که از روزنامه داشتم و علاقه‌ای که به روزنامه از همان ابتدای شروع به کار و تأسیس آن تا امروز داشتم، مجموعه‌ای ارزشمند است؛ برای همه عزیزانی که در این مجموعه حضور دارند، آرزوی توفیق می‌کنم، امیدوارم روزنامه ایران، همواره یک رسانه موفق، امین، پایدار و ارزشمند برای همه مخاطبان باشد.

منصور سعدی:

نسل ما با بوی کاغذ زندگی کرده‌اند

هم سردبیر ایران زمین بودم که ۱۲۰ صفحه برای شهرستان‌ها منتشر می‌کردیم که با تغییرات دولت از روزنامه جدا شدم. این روزنامه‌نگار با سابقه وقتی می‌خواهد از خاطراتش بگوید لحظاتی مکث می‌کند و ادامه می‌دهد: برای من که هر روز از صبح تا پاسی از شب را در تحریریه بوده‌ام و هزاران خبر را زندگی کرده‌ام ذکر تنها یک خاطره حلوتی ندارد. زندگی کسانی که در خبر و کار و گوش مردم بودند و با اطلاع رسانه‌های دقیق و تحلیل‌هایشان به مسئولان کمک می‌کردند و حالا هم با انتقال تجربیات و توصیه‌های خود به خبرنگاران در خبررسانی و انعکاس واقعیت‌ها در جامعه به نشر اخبار درست و دقیق به جامعه یاری می‌رسانند.

منصور سعدی یکی از روزنامه‌نگاران با سابقه است که بیشتر از نیم قرن سابقه فعالیت در روزنامه‌های کشور را دارد. سعدی از سال ۱۳۴۹ تا ۳۲ سال در روزنامه کیهان فعالیت می‌کند و از سال ۱۳۸۱ وارد روزنامه جام جم می‌شود که سال ۸۳ پیشهاد سردبیری صفحه‌آستان‌های این روزنامه را به او می‌دهند. بعد از آن از ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۲ معاون سردبیر روزنامه ایران می‌شود و فعالیت خود را در این روزنامه ادامه می‌دهد. این روزنامه‌نگار پیشکسوت علاوه بر این، سابقه سردبیری ماهنامه سپهر، هفته‌نامه کویر، هفته نامه طلیعه و... را هم در کارنامه مطبوعاتی خود دارد. سعدی خاطره آمدنش به روزنامه ایران را چنین روایت می‌کند: دی‌ماه ۸۷ به روزنامه ایران آمدم. آقای اشتیاردی مدیرعامل وقت مؤسسه ایران بودند. من و ایشان در روزنامه جام جم با هم کار می‌کردیم، در نمایشگاه مطبوعات با آقای صفار هرندی وزیر وقت فرهنگ و ارشاد اسلامی و آقای اشتیاردی مشغول گفت‌وگو بودیم که آقای صفاری‌پنهاد دادند که چرا از فلانی برای کار در روزنامه ایران دعوت نمی‌کنید، آقای اشتیاردی هم مرا دعوت کردند و به عنوان معاون سردبیر و عضو شورای سردبیری به روزنامه ایران آمدم. مدیرعامل فعلی این روزنامه آقای روزی طلب هم آن زمان در شورای سردبیری بودند. مدتی

هم سردبیر ایران زمین بودم که ۱۲۰ صفحه برای شهرستان‌ها منتشر می‌کردیم که با تغییرات دولت از روزنامه جدا شدم. این روزنامه‌نگار با سابقه وقتی می‌خواهد از خاطراتش بگوید لحظاتی مکث می‌کند و ادامه می‌دهد: برای من که هر روز از صبح تا پاسی از شب را در تحریریه بوده‌ام و هزاران خبر را زندگی کرده‌ام ذکر تنها یک خاطره حلوتی ندارد. زندگی کسانی که در خبر و کار و گوش مردم بودند و با اطلاع رسانه‌های دقیق و تحلیل‌هایشان به مسئولان کمک می‌کردند و حالا هم با انتقال تجربیات و توصیه‌های خود به خبرنگاران در خبررسانی و انعکاس واقعیت‌ها در جامعه به نشر اخبار درست و دقیق به جامعه یاری می‌رسانند.

سعدی خاطره آمدنش به روزنامه ایران را چنین روایت می‌کند: دی‌ماه ۸۷ به روزنامه ایران آمدم. آقای اشتیاردی مدیرعامل وقت مؤسسه ایران بودند. من و ایشان در روزنامه جام جم با هم کار می‌کردیم، در نمایشگاه مطبوعات با آقای صفار هرندی وزیر وقت فرهنگ و ارشاد اسلامی و آقای اشتیاردی مشغول گفت‌وگو بودیم که آقای صفاری‌پنهاد دادند که چرا از فلانی برای کار در روزنامه ایران دعوت نمی‌کنید، آقای اشتیاردی هم مرا دعوت کردند و به عنوان معاون سردبیر و عضو شورای سردبیری به روزنامه ایران آمدم. مدیرعامل فعلی این روزنامه آقای روزی طلب هم آن زمان در شورای سردبیری بودند. مدتی

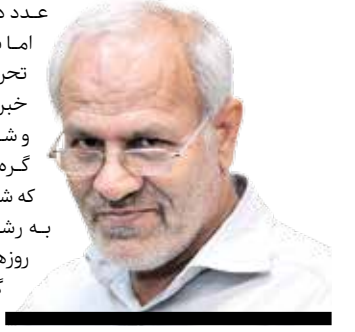

اسماعیل علوی: برای شکوفایی رسانه‌های مکتوب دست به دست هم دهیم

آنچه که در اطرافشان روی داده است. چه خوب و چه بد این روزها و شماره‌ها گذشت و حال می‌خواهیم کمی به خود بنگریم تا ببینیم این سال‌ها چگونه در تحریریه سپری شده است و آیا افق روشنی برای رسانه‌های مکتوب در میان دنیای مجازی که زندگی مردم را در بر گرفته، وجود دارد؟ سراغ یکی از اعضای قدیمی تحریریه رقتیم و پای صحبت‌های اسماعیل علوی، دبیر گروه پایداری نشستیم. او سال‌هاست خاک رسانه و تحریریه را خورده و مویی در این راه سپید کرده است.

او برایمان از شروع فعالیتش در عرصه رسانه می‌گوید: سال‌های اول انقلاب جوانی

محدثه جعفری / روزنامه ایران امروز عدد ۸۰۰۰ را در شناسنامه خود جای داده است. شاید برای مخاطبان این هشت‌هزار فقط یک عدد در شناسنامه روزنامه باشد، اما برای خبرنگاران و اعضای تحریریه هر شماره دنیایی از خبرها، رویدادها و اتفاقات تلخ و شیرینی است که با عمرشان گره خورده است. چه روزهایی که شادمان خبری را برای مردم به رشته تحریر درآوردند و چه روزهایی که با داستان لرزان و گلوبی‌بخش گرفته نوشتند تا مخاطبان را آگاه سازند از

شبکه‌ها روی آورده، نسل بدون خاطره است. در فضای مجازی مهربان‌ترین مهربان هستیم ولی در واقعیت اگر کسی به صفحه گوشی‌مان نگاه کند با خشم و ناراحتی با او برخورد می‌کنیم، چرا که به سمت شخصیتی دوگانه قدم برداشته‌ایم. روزنامه‌ها و کتاب‌ها اصالت، رنگ و بوی خودشان را دارند و نمی‌توانیم آنها را با دنیای مجازی مقایسه کنیم. به نظر من برای برگشت به کتاب و کتابخوانی و شکوفایی دوباره رسانه‌های مکتوب باید همه دست در دست هم دهیم. دولت با حمایت ناشران و روزنامه‌ها می‌تواند در این راه گام مؤثری بردارد و رسانه‌ها و نویسندگان با تولید محتوای عمیق و باکیفیت، دل مخاطب مجازی را جذب نسخه

با کتاب کاغذی هم قهر کرده‌اند. ما دچار آسیب تاریخی فرهنگی در مورد رسانه‌های مکتوب هستیم که این امر نیازمند آسیب‌شناسی اساسی در این زمینه است. از دیدگاه من فضای مجازی که ما به سمت آن کشیده شدیم کاملاً بویج و توخالی است، چرا که همه چیز در فضای ابری نادیده‌ای ذخیره می‌شود که با کمترین اختلال در برق یا خطوط اینترنت، مراجعه به آن داده‌ها امکان‌پذیر نخواهد بود. شما وضعیت استوری در شبکه مجازی اینستاگرام را در نظر بگیرید، متن یا عکسی که در آن استوری می‌کنید ۲۴ ساعت ماندگاری دارد و بعد پاک می‌شود، اما در نوشته‌های مکتوب و چاپی همیشه امکان مراجعه وجود دارد. نسلی که به این

دفاع مقدس پایه‌گذاری کردیم. سال ۸۸ به سمت بازنشستگی روی آوردم و بعد از آن در سال ۹۲ به صورت مشاوره‌ای دوباره به روزنامه ایران برگشتم و دبیری صفحه پایداری به بنده محول شد. در دهه‌های اولیه کار مطبوعاتی‌ام همزمان با فعالیت‌های رسانه‌ای، تجربه تشکیل و پایه‌گذاری انجمن صنفی روزنامه‌نگاران را همراه دوستانی داشتم. او در پاسخ به این سؤال که به عنوان فردی که سال‌های سال در عرصه رسانه‌های مکتوب قلم زدید، دور شدن کنونی مردم از نشریات مکتوب را چگونه ارزیابی می‌کنید، می‌گوید: کناره‌گیری مردم فقط از نشریات و روزنامه‌ها نیست، گویا